

מסורת הש"ס

(א) [ויקרא יח, ב] (ב) [לקמן
נב, ג] (ג) [דברים כה,
ד] (ד) [שם, ה] (ה) [לקמן נב:
ו] (ו) [רש"ל,

ורה אור השלם

1. ויקרא על המזבח בדבר יי' ואמר מזבח כה אמר יי' הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את בהני הבמות המקטרים עליך וזעצמות אדם ישרפו עליך:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נתן גט וכו' לאפקועי. נ"ב ע"ל דף נב ע"ב דיש לאו בגט ג"כ רק דהוא אסמכתא: (ב) ד"ה וחלילה וכו' לא מפטורא כשאר יבם שבוים את יצממו:

מוסף רש"י

[illegible]

הדרן עלך התולע

תום' חד מקמאי

דלא בעין שאר וזכר
מומים דקא' הכא איילב
דער עיקבאר דעמטין דבעי
שאר קאמער וולדידי אין
הזלר מומד ואצ"י כרתיב
לא תהיה לארץ מפרשני
מיה לא תפס בה
קדושי ווללא וואר דאמא
דושי יאמא אב' האשה
[ובכן] דתניא והם זו דר"ע
דאמרי אין קדושי תוספ'
דאמרי לאון אבל תניא
אין מומד מבייבי וילמא
אין מומד מבייבי לאון
האיא זמור דר"מ הוא דאמר
מבייבי לאון דשאר וזכר
מומד מחייבי לאון גידי
זמור (אין מומד ל) ורבנן
דאמרי אין קדושי תוספ'
דאמרי לאמור דרב אבא
הוא ופליג א"צ אמר (2)
רבנן דרב הונא אגא דאמר
בייבמה כה"ג דתננה אין
אבת מקדשת ל' ע"פ
שחזקין ל' ביימן וכו'
אינה מקדשת אלמא א'
קדושי תוספ' ביבמה
שאליו וואר קדושי תוספ'
ביבמה לארץ דהי דרב שלם
כ"ל וס"ל לרב דלא
מחזקתה חזקתא חמיתית
כ"ר דאמר ר"מ אדם
מקנה דשלכ"ל כדתניא
קונם שאר עושה שלם
א"צ להפך ר"י אומר

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

שני דורות. שנים שפוסקין לאדם בשעת לידתו: וזה מוסיפין לו. והיא אמלא לשון תוספת הוא: משלו הוסיפו לו. אלא שמתחלה היו רבוצים לפחות משניו: דע. שמתחלה כשנולד נפסקו לו כל אותו תוספת: שהרי נביא נתנבא. צימי ירבעם שנים הרבה קודם הנה

בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו ובשעת
חליו של חזקיה עדיין לא נולד מנשה
שממנו יאֵל יאשיהו הוּי אומר בשעת
חליו גזרו לפחות משניו וכשזכה
השלימו לו: **משנה שאינה לריבה.**
דזיל קרי בי רב הוא עליה בחייה^א שלא
נאסרה אחותה אלא בחייה:

הדרך שלך החוליץ

רָבִן גְּמִילָאֵל אֹמֵר. קֹדֶר מִשְׁנֵה זֶה
שֶׁלֹּא תַטְעֶה לְשֹׁכֵס הַגִּירִסָּא
בְּסִפְּרִים קֹדֶר יֵכֶס אֶחָד וַיְצַמֵּה אֶחָת
תַּחְתָּה מִפֶּרֶשׁ דִּין גַּט וְחִילָה וַיִּחָה
שְׂאֵחַר מֵאִמֶּר וְאִחָ"כ מִפֶּרֶשׁ דִּין מֵאִמֶּר
וַיִּחָה וְחִילָה שְׂאֵחַר הַגַּט וְאִחָ"כ דִּין
מֵאִמֶּר וְגַט וַיִּחָה שְׂאֵחַר הַחִילָה
וְאִחָ"כ דִּין מֵאִמֶּר וְגַט וְחִילָה שְׂאִחַר
הַיִּחָה וְכֵן קֹדֶר יֵכֶס א' וְשְׁמֵי יִצְמוֹת:
אִין גַּט אַחֵר גַּט. שְׁמֵי יִצְמוֹת לֹא־דָס
אֶחָד מֵאִחַ אֶחָד וְנִתֵּן גַּט לֹזוֹ וְגַט לֹזוֹ
אִינוֹ אֶסְקוֹר בְּקִרְבוֹת שְׁמֵה דְּאִי קִמָּא
אֲהֵנִי הֵא פִקְעָה זִיקָה דִּמְרוּוִיָּהּ וְהוּ
כְּמִגְרָס נִכְרִית וְאִי קִמָּא לֹא אֲהֵנִי
לְמִדְּרַח בִּתְרָא נִמִּי לֹא אֲהֵנִי וְהִלְכָּן
לְגַלּוּי גְּרוּשָׁה הִיא. וְכֵן שְׁמֵי יִצְמוֹת לִיבְמָה
אֶחָת וְנִתֵּן זֶה גַּט חוּה גַּט הַאֲחֵרוֹן אִינוֹ
כְּלוּם וּמוֹתֵר בְּקִרְבוֹתֶיהָ וְטַעְמָא
כְּדִפְרִישִׁית: וְלֹא מֵאִמֶּר אֶחָד מֵאִמֶּר.
בִּין צִיבֵס אֶחָד לְשְׁמֵי יִצְמוֹת בִּין שְׁמֵי
יִצְמוֹת לִיבְמָה אֶחָת הַאֲחֵרוֹן אִין כְּלוּם
לְהַפְּסוֹל אֵת הַאֲשֻׁנָּה עֲלִיו וְאִינֵה רִכְרִכֵּה
הַיִּמִּנָּה גַּט וְלֹא לִיֶּסֶר בְּקִרְבוֹת
הַשְּׁמִינָה: וְלֹא נְעִילָה אַחֵר נְעִילָה.

[illegible]

דהוי' ציאה פסולה משום גט קמא ולא קניא לגמרי: אין לנאח תה
 'אפ"ה דמיא לגמרי ואין אחריה כלום דלי הדר ומקדש לה במאמ
 תחייבי לאוין והכי מפרש בגמ' דמתי' ר"ע היא: חלק ועשה זה
 ובספרא אין אחר חליה כלום שאין מאמר וציאה תופסין זה אחר
 חלק כלל דלמאי ליהני ליתקורי בקרובותיה ואי מתקור וקאי מחמת
 מאמר ונתן וכל לאשמועינן דלין לאחר ציאה כלום ויקב ובימים ו
 דמתי' [ע.ג.] או בעל ועשה מאמר. או נתן גט אחר ציאה או חלק אחר
 לה כשעתו גמורה ולא בעי' חליה ואם רצה להחזיר מחזירה וחליה
 להאחר ציאה לא הוה צריך למיתי דפשיטא לן דלא מהני דלמאי ליה
 לקדושתיה דמי דמאי קעביד אף מיתקור וקאי בקרובותיה אלא אידי
 דליתקורי תופסין בחלותו נתא נהני בעל ועשה מאמר והכי מפרש
 ואלעזר דסיפא דקמי' או בעל ועשה מאמר או נתן גט וקלן

מוסיפין לו. והא דא
ומזוני לאו בן
מילתא פשיטא דזכות גדול
מזל לישראל ומיהו לא שם

אלו שני דורות זכה משלימין לו לא זכה פוחתין לו דברי ר' עקיבא וחכמים אומרים זכה מוסיפים לו לא זכה פוחתין לו אמרו לו לרבי עקיבא הרי הוא אומר והוספתי על ימך חמש עשרה שנה אמר להם משלו הוסיפו לו תדע שהרי נביא עומד ומתנבא י'הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו ועדיין לא נולד מנשה ורבנן מי כתיב מחזקיה לבית דוד כתיב אי מחזקיה נולד אי מאינש אחרינא: אשתו שמתה וכו' יבמתו שמתה וכו': אמר רב יוסף כאן שנה רבי משנה שאינה צריכה:

הדרן עלך תחולץ

רבן גמליאל אומר אין גט אחר גט ולא מאמר אחר מאמר ולא בעילה אחר בעילה ולא חליצה אחר חליצה וחכמים אומרים איש גט אחר גט איש מאמר אחר מאמר אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום יציצד עשה מאמר ביבמתו ונתן לה גט צריכה הימנו חליצה עשה מאמר וחליצה צריכה הימנו גט עשה מאמר ובעל הרי זו כמצותה נתן גט ועשה מאמר צריכה גט וחליצה נתן גט ובעל צריכה גט וחליצה נתן גט וחליץ אין אחר חליצה כלום חליץ ועשה מאמר נתן גט ובעל או בעל ועשה מאמר נתן גט וחליץ אין אחר חליצה כלום

רָבֵן גַּמְלִי'אֵל. אִין מַאֵם
עֲקִיבָא אַע"פ דְּקִדּוּשׁ
קִדְּוִשׁוּן אַחֵר צִיָּה הֵסֵס
צִיָּה פִּקְעָה זִקָּה אֲזַל
מִדְּרִבְנָן וְלֹא תִקּוּן רִבְנָן שִׁי
בְּגַמְרָא עֵלָּה וְזוֹ דְּבִרַי ר' עֲנִי
וְלֵאמֹר בְּעִיָּה אַחֵר בְּעִיָּה
צִיָּה פְּסוּלָה כְּגוֹן
דִּישׁ אַחֲרֵיהּ מִמָּמַר כְּמוֹ שֶׁ
הָיִינוּ אֲפִילוּ אַחֵר חֲלִיצָה פֶּסֶס
גַּם צְרִיבָה חֲלִיצָה. הָיִינוּ
גַּם לִמְאֻמְרו שְׂרִיף אֶף לִי
דִּהוּמָה אֲפִי הָיָה דְּמֵאִי
צְרִיבָה הִיבְמוּ גַם. הֵסֵס לֵל
צְרִיבָה גַם לִמְאֻמְר שֶׁכֶּר וְ
חֲלִיצָה לַעֲשׂוֹת כְּלוֹס: חֲלִיצָה
אֶחָד כְּלָל דְּכִי
כְּלוֹס אַע"פ שֶׁהָיָה חֲלִיצָה
אֶחָד כְּלוֹס

וְהָיָה כְּלוּם. וְאָע"ג דְּחִלְיָה פֿס'
 וְאִזְ צִיָּאָה לֹא צִיָּעִין גַּט וּכְרִ'
 מִזֶּה אִין אַחֵר חִלְיָה
 הָיָה כֵּר' עֲקִיבָא. וְגַט דִּלְחָר
 יָצִיא חֹלָא אִיִּידִי דְּבִעִי לְמִיתִי
 אִין גַּט סָגִי יָיִה בְּלֹא חִלְיָה
 יָצִיא אִין לְאַחֵר צִיָּאָה כְּלוּם
 וְעֵסָה אַחֵר צִיָּאָה אִינֵה מוֹע'
 הָא אִפְּסִיּוּ מֵאִמֵּר אַחֵר מֵאִ'
 כֹּה רִישׁ חֵקֶן וְעֵסָה מֵאִמֵּר
 בְּגַמ' [פס:] אִין אַחֵר חִלְיָ'
 שִׁיךְ לְמִיתִי אִין אַחֵר צִיָּאָה

٦

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פֿה' המלכות
 יבום הלכה יד טוש"ע
 אה"ע סימן קע ספק ג:
 ב ב מיי שם טוש"ע שם
 ספק י:
 ג ג מיי שם טוש"ע שם
 ספק יב:
 ד ד מיי שם הלכה ד
 טוש"ע שם ספק ב:
 ה ה מיי שם הלכה ז
 טוש"ע שם ספק ט
 וספק י:
 ו ו מיי שם טוש"ע שם
 ספק יד:

תוספות ישנים

לתוך קוואר לעילי דפערן
לעילי רב עקבה תחיל
לעצער און חסונה וכו'
ווייז לעיל. ודשחא טיכל
לעיל דשפיר לעצער און
עצמה לעיל גופא לעיל
ולא תפסי בה קדושי. דא
לא תחי כדפסי חסונה
היא דפסי בה קדושי
ולא היא וילד ממזר כרו
טקוסי דכולו מיהא דקדו
טקוסי דמכחי לעיל וכו'
א"כ תפסי כרו קדושי
דקדא דלחיות כרו מיהא
תאמור גרובה עס טקוסי
וכו' [תק"י קדא לעיל] [תוספת]
דני ינחה אלא [א] תאמור
תחתיה אין בזהא לא
דמייק' בפי' (ד' ק"י) ר'
יוסף על דא דאמר דאמר
דקדא אין זיקה אל
בנא לעצמו לריבס אל
תדרוש כל שפתיא לעיל
תחתיה דענינה לעיל
בפי' [קד' מ' ט"ז] ודשחא
לחמר און לעצער דלא
יחילי אין ממה
פני שפתיא לעיל במה
דמא. מחמר דאמור לחמיר
גרובה משפתיא וכו'
אין דאפי' תחתיה:

הדרן עלך החולץ

[illegible]

(א) ש"ל ורב דאמר לקמן (ש"צ)
אין קדושין תופסין ביבמה.
(ב) ש"ל אמר לך רב אנא
דאמרי כהך תנא דיבמה כהה
דמנינן בהדושין (ס"צ).

עשה

יֵשׁא דְּלֵי הוּהּ זְעִי לִיבְדִּי מִלֵּא מִנִּי
עֲקִיבֵא דְּלֵאמֵר אִין קִדּוּשִׁין תּוֹפְסִין
זְעֵל אַחֵר חֲלִילֵה אִינוּ כְּלוֹם דְּתַמִּי
זֵל הוּהּ כִּרְךְ לְמִתִּי לְאַשְׁמוּעִין
אַחֵר זְעִילֵה דְּקַתְנִי אִו זְעֵל וְעֵשֶׂה
יֵשׁא גַּט דְּלֵאמֵר חֲלִילֵה וְהִי מַפְרֵשׁ
בְּנִימִם דְּבִנֵּי שְׁתַּן אַחֵר דְּלֵאמֵר מְנַרֵשׁ
יֵשׁא דְּלִין עֲלִיהּ זִיקָת יִצְמִין. וּמֵאֲמֵר
יֵשׁא אַחַד יִצְמֵה אַחַת זְבַרְתָּה כְּמֵאן
וְתוֹרִךְ לְאַשְׁמוּעִין כִּרְךְ עֲקִיבֵא דְּלִין
ס. אִרְיֵשׁא קִפִּי וּבְדַפְרִישִׁית לְעִיל.
כְּלוֹם וּבְגִמְרָא [שס] קֵא זְעִי לֵיהּ: